Vấn Đáp (1)

[29/03/2026 - 06:59 – vannghiemnguyen19999]

Kalama tri ân đh Vannghiemnguyen ghi chép

Câu Hỏi Thứ Nhất : Cho vay lấy lãi không được Đức Phật cho phép, vậy cho nếu như như cho người khác mượn tiền , lấy lãi suất tương đương như lãi ngân hàng có phạm Nghiệp không ?
Sư Trả Lời: Chúng ta biết rằng dầu tăng ni hay cư sĩ thì bắt buộc phải tu Bát Chánh Đạo mới giải thoát , mả trong Bát Chánh Đạo nó có Chánh Mạng á , Chánh Mạng có nghĩa là cái sinh kế lương thiện thì lương thiện là sao ?. Lương thiện là không có chèn ép ai dể cho người ta phải khó xử phải bị đau khổ nghe kịp không ta , nghe kỷ nha không có sống bằng cách nào mà chèn ép.... đẩy người vào cái đường cùng cho người ta đau khổ thì đó gọi là Chánh Mạng thì đó là 1. Thứ 2 nữa là cách sống của mình không có gây hại cho ai ví dụ: như mình không có buôn bán thịt sống, buôn bán chất độc, buôn bán chất gây nghiện đó thì đó nói theo cư sĩ thì đó là Chánh Mạng . Thì cái chuyện mà mình cho vay nặng lãi á theo giá cắt cổ á rồi nếu người ta không trả á thì mình tới xiết nợ rồi mình quy động xăm trổ hổ báo tới để dằn mặt á cái đó là Tà Mạng không có nên , nhưng nếu mà mình chỉ cho người ta vay với một phương thức nhẹ nhàng lãi suất tương đương với nhà băng thay vì á vay nhà băng thì phải bao nhiêu cái thủ tục hành chính nhiêu khê mà đằng này họ với mình chỉ một tờ giấy thôi... và lãi suất tương dương nhà băng thì trường hợp ấy tuyệt đối ổn ! Nghe kịp không tuyệt đối ổn còn cái kiểu cho vay cái giá cắt cổ rồi nhứt là dùng nhiều biện pháp đe dọa trấn áp để mà đòi nợ sao này á thì đó là tà mạng (02:48)
[29/03/2026 - 12:19 - vannghiemnguyen19999]
còn nếu mà mình chỉ cho họ mượn với một lãi suất tương dương vời nhà băng.Đương nhiên ở đây tui cũng nói thêm hiền quá bị người ta ăn hiếp nha mình phải coi mặt mình phải coi mặt , còn nếu như vây thấy không chắc ăn thì thôi. Câu này tui trả lời phân hai : 1 mình hiền quá nó ăn hiếp , mà mình gian ác quá thì Tà mạng thì tui mong bà con suy nghĩ lại. Sẳn đây tui cũng nói luôn , Tui tin cô A cô B là người tốt, nhưng chồng A chồng B tui không chắn ,rồi tui tin vợ chồng cô A cô B tốt nhưng mà trong nhà có đứa con nghiện ngập chích hút cờ bạc , hiểu không cho nên cẩn thận cái chuyện tiền bạc nghe lời tui đi ! Nghe tui nói chuyện này đi có nghe tui nói không ? . Rất là quang trọng mình cứ thấy bạn khổ mình tội nghiệp nhưng mình quên rằng là họ đáng thương nhưng mà có đáng tin hay không ? Đáng thương với đáng tin là hai chuyện khác nhau. Chuyện thứ hai họ đáng tin nhưng mà sau lưng họ nguyên sư đoàn tư vấn phía sau á gian ác , rồi mình cứ đè bả ra mình nói á tại bả dễ thương bả là người lương thiện No! một mình bả không có đủ để chống lại nguyên lực lượng phía sau bả đâu , rồi họ tư vấn rồi họ bày kế bày mưu rồi cuối cùng tiền mất tật mang rồi mất luôn một người bạn không có nên. Cho nên theo tui thì... đúng như tui phân tích vậy đó cho vay với cái lãi suất tương đương nhà bang thì tốt không có gì bậy hết á và mình cũng có xài tới giang hồ xăm trổ để mà đe dọa trấn áp đòi nợ đúng cái đó quá đúng theo tui tuyệt đối ổn tuyệt đối ổn nhưng mà cũng mở hoặc cẩn thận hiền quá là không yên đâu nha , hiền quá không yên chớ đừng có nghe rồi ham về tiếp tục làm bị gạt (04:43)
[11/06/2026 - 11:35 - thuanphap27]
Buổi 19. Vấn Đáp (1)
Câu Hỏi 1. Cho Vay Lấy Lãi Tương Đương Lãi Suất Ngân Hàng Có Phạm Nghiệp Không?
Cho vay lấy lãi không được Đức Phật cho phép.
Vậy nếu như ta cho người khác mượn tiền và lấy lãi suất tương đương như lãi suất của ngân hàng thì có phạm Nghiệp không?
Trả Lời
Chúng ta biết rằng dầu tăng, ni hay cư sĩ thì bắt buộc phải tu Bát Chánh Đạo mới Giải Thoát.
Mà trong Bát Chánh Đạo nó có cái Chánh Mạng, Chánh Mạng có nghĩa là sinh kế, sinh kế lương thiện.
Thì lương thiện là sao?
Lương thiện là không có chèn ép ai để cho người ta phải bị gọi là khó xử, phải bị đau khổ.

Không có sống bằng cách nào mà chèn ép, đẩy người vào đường cùng cho người ta đau khổ thì đó được gọi là Chánh Mạng là một.
Thứ hai nữa là cách sống của mình không có gây hại cho ai.
Thí dụ như mình không có buôn bán thịt sống, buôn bán chất độc, buôn bán chất gây nghiệ, đó, thì cái đó gọi là nói theo cư sĩ là Chánh Mạng.
Thì chuyện mà mình cho vay nặng lãi theo giá cắt cổ, nếu người ta không có trả đó thì mình tới mình siết nợ, mình huy động xăm trổ hổ báo tới để dằn mặt cái đó là Tà Mạng không có nên.
Nhưng nếu mà mình chỉ cho người ta vay với một phương thức nhẹ nhàng, lãi suất tương đương với nhà băng, thay vì vay nhà băng thì phải bao nhiêu thủ tục hành chánh nhiêu khê, còn đằng này họ với mình chỉ là một tờ giấy thôi.
Và lãi suất tương đương với nhà băng thì trường hợp đó tuyệt đối ổn.
Tuyệt đối ổn.
Còn kiểu mà cho vay nặng lãi mà lấy giá cắt cổ, nhất là dùng nhiều biện pháp đe dọa, trấn áp để mà đòi nợ sau này đó thì cái đó là không có nên, đó là Tà Mạng.
Còn nếu mà mình chỉ cho họ mượn với một lãi suất tương đương với nhà băng, và đương nhiên ở đây tôi cũng nói thêm, hiền quá bị người ta ăn hiếp!
Mình phải coi mặt. Mình phải coi mặt.
Nếu vậy thấy không chắc ăn thì thôi, câu là tôi trả lời phân hai.
Một là mình hiền quá nó ăn hiếp, mà mình gian ác quá thì Tà Mạng, thì tôi xin bà con suy nghĩ lại.
Và sẵn ở đây tôi cũng nói luôn.
Tôi tin cô A, cô B là người tốt, nhưng chồng cô A, chồng cô B tôi không chắc.
Tôi tin vợ chồng cô A, cô B tốt nhưng mà trong nhà có đứa con nó nghiện ngập, chích hút, cờ bạc.
Cho nên cẩn thận chuyện tiền bạc.
Nghe lời tôi đi, nghe tôi cái chuyện này đi.
Rất là quan trọng, mình cứ thấy bạn khổ mình tội nghiệp nhưng mà mình quên rằng là họ đáng thương nhưng mà có đáng tin hay không?
Đáng thương với đáng tin là 2 chuyện khác nhau.
Chuyện thứ hai, họ đáng tin nhưng mà sau lưng họ nguyên một sư đoàn tư vấn phía sau đó gian ác.
Rồi mình cứ đè bả ra mình nói tại bả dễ thương bả là người lương thiện, no.
Một mình bả không có đủ để chống lại nguyên một lực lượng phía sau bả đâu.
Họ tư vấn họ bày kế, bày mưu cuối cùng tiền mất tật mang mất luôn một người bạn, không có nên.
Cho nên theo tôi thì đúng thì như tôi phân tích vậy đó.
Cho vay với lãi suất tương đương với nhà, nhà băng thì tốt, không có gì là bậy hết.
Và mình cũng không có xài tới giang hồ, xăm trổ để mà đe dọa, trấn áp đòi nợ, đúng, cái đó quá đúng luôn, cái đó tôi nghĩ là theo tôi là tuyệt đối ổn, tuyệt đối ổn.
Nhưng mà cũng phải mở ngoặc là cẩn thận.
Hiền quá là không yên đâu, hiền quá không yên.
Chứ đừng có nghe vậy, ham về tiếp tục làm, rồi nó bị gạt lúc đó lại bèn trách ông sư ổng xúi, tôi không chịu trách nhiệm.
Tôi giải thích thì tôi giải thích vậy thôi, nhưng mà theo tôi khuyên là nên tuyệt đối cẩn thận.
Và tôi nhắc lại một lần nữa, mình tin người chồng nhưng mà con vợ mình không biết nó là ai.
Tin hai vợ chồng nhưng mà mình không biết sau lưng hai vợ chồng là ai.
Và nó có trường hợp này nữa nè nha, nó có này nữa nè: Người đó là người tốt nhưng mà họ rất là khờ.
Cho nên khi mà mình giúp một thằng khờ đó coi chừng đó, nó bị người khác gạt.
Mà mình thì cứ nghĩ nó khờ, mình nghĩ nó hiền, mình nghĩ nó tốt, nó là bạn đạo, nhưng mà mình quên rằng vì nó quá khờ cho nên nó bị thằng khác lợi dụng mà mình nhào vô nó là mình thành nạn nhân của người khác chứ không phải của nó.
Cho nên làm ơn nhớ giùm cái đó mà tôi thấy mình ngộ lắm, mình cứ tin người đó, chẳng hạn như quý vị tin tôi nhưng quý vị biết đằng sau lưng tôi là ai hay không?
Ai nắm sổ sách Kalama các vị có biết không?
Họ thao túng, họ khuynh loát các vị đâu có biết.

Thí dụ như vậy, cẩn thận đó.
Sẵn đây tôi cũng nói luôn, những ai đang có mặt ở đây và những người sau này nghe lại bài giảng này, có cái gì mà quan trọng:
- Một là liên hệ về kalamatawyacenter@gmail.com
- Hai là trực tiếp liên lạc với tôi toaikhanh77@gmail.com.

Chứ tại sao mà cứ sợ gì cứ đi vòng vòng, vòng vòng gặp tôi hỏi chứ đó còn gửi đó sư có biết không, sư có nhận được không, tôi ghét cái đó lắm tại vì
Tại sao cái gốc mình không liên lạc mà cứ liên lạc ngọn cuối cùng đi kiếm ngọn mình hỏi, cái vui nhất là: Làm việc với ngọn mà khi không ổn về gốc tìm hiểu.
Mà tại sao hồi đầu không về gốc?
Mà cứ đi lo làm việc với ngọn thôi.
Còn nhiều người nói một câu còn dễ điên nữa: Sợ sư la.
Tội lỗi, nếu mà sợ thì bữa nay tại sao bữa nay không sợ? Sợ luôn!
Còn đằng này hồi làm thì sợ sư la, mà tới hồi mà mất tiền thì đi kiếm sư.
Có đã không?
Cho nên là nhớ nha, thương người, tin người nhưng phải cẩn thận.
Tây nó có một câu rất là hay: Cho tiền người ta nhiều lắm là chỉ tạo ra thành một người vong ân.
Nhưng mà cho người ta mượn thì tạo ra kẻ thù.
Câu này phải xăm vô người á.
Cho tiền thì thì tệ lắm nó chỉ tạo ra thằng vong ân thôi.
Thằng vong ân đó nó dễ chịu hơn, còn đằng này là cho mượn tạo ra kẻ thù mà tâm lý con người mình nó rất là kỳ.
Kỳ lắm luôn tôi không hiểu, tôi không có hiểu được là hồi họ mượn đó thì họ thề thốt đủ điều, tới hồi mà mình đòi đó nó ghét mình.
Nó quên mất cái chuyện là lúc mà mình cho nó mượn đó là mình thương nó bằng trời biển mình mới cho mượn.
Vậy chứ bây giờ mình cần mình hỏi lại là mất tình liền mà nhất là đòi tới lần thứ hai là coi như là mình kẻ thù liền, tin tôi đi.
Bữa nay trong đây lớp này ai cũng hai màu tóc hết.
Đòi là mất tình.
Mà nhiều người họ không có tin, họ nói là nguyên tắc đúng mình mượn mình phải trả nhưng đó là nguyên tắc, đó là nguyên tắc nói cho vui trên mặt giấy thôi chứ thực tế nguyên tắc và và thực tế nó khác nhau xa lắm.
Cho mượn là tình nghĩa mà đòi là cạn tình.
Còn lý do tại sao thì tôi đang, các nhà khoa học đang nghiên cứu.
Nó vẫn là vấn đề khoa học huyền bí, yeah, nó là vấn đề khoa học huyền bí.
Là mượn là tình nghĩa mà đòi là cạn tình, không hiểu tại sao.
Nó còn khó hiểu hơn là vũ trụ nữa.

Câu Hỏi 2. Rút Máy Thở Khi Phụ Thuộc Hoàn Toàn Máy Móc Có Tạo Nghiệp Sát Không?
Khi một người sống phụ thuộc vào máy móc hoàn toàn, thì khi rút máy có tạo Nghiệp không?
Và có 2 trường hợp:
- Trường hợp người bệnh còn tỉnh táo đã xác định không muốn phụ thuộc vào máy.
- Tường hợp người bệnh chưa nói ý định của mình cho người thân.

Trả Lời
Thưa với bà con, khi mà người bệnh mà họ còn tỉnh táo mà họ quyết định buông xuôi để ra đi thì theo nhà Phật cái việc đó tương đương với Tự Sát.
Yeah, là tương đương với Tự Sát.
Đây là một câu hỏi rất là phức tạp đây.
Thì bây giờ tôi trả lời bằng tôi thôi, bằng trường hợp của tôi thôi nha.
Nếu mà như vậy thì tôi hỏi bác sĩ.
Tôi hỏi bác sĩ, tôi giao quyền quyết định cho bác sĩ.

Nhưng mà tôi phải xác định, đầu tiên tôi phải xác định 100% là ước muốn ra đi đó là được phát biểu trong lúc minh mẫn, tỉnh táo,
Thì khi đó tôi có 2 đối tượng để tôi tham khảo ý kiến.
- Một là họp mặt gia đình lại, những người mà trực tiếp có ảnh có quan hệ sâu nặng với người bệnh.
- Hai là tôi hỏi ý bác sĩ.
- Ba tôi kể số ba nhưng thật ra đó là số một, tôi sẽ nói chuyện với người đó.

Tôi sẽ nói chuyện với người đó.
Tôi sẽ bằng khả năng của tôi, tôi đề nghị người đó thay vì quyết định ra đi thì tại sao không có tận dụng lúc này để tu tập Tuệ Quán. Đó là ưu tiên một.
Bởi vì lúc đó là tu ngon nhất, tôi nói bà con không có tin lúc đó lúc đó là họ tu bằng tâm thái của một bậc Thánh, lúc đó họ không còn gì để dính mắc nữa hết.
Vì cái người đã quyết định bỏ mạng mà, người đó ngon lành lắm.
Cơ hội đó bằng kim cương chứ không phải bằng vàng, ngon lắm luôn.
Vấn đề nó xui là hồi sống không có đức tin, không học Giáo Lý cho nên lúc đó là lúc đó dạy họ mệt lắm.
Chứ lúc đó là họ đang sở hữu một cơ hội bằng vàng bằng kim cương, khi mà lòng nó buông hết, lúc đó mà có Giáo Lý sẵn là hành Tuệ Quán ngon lắm, lắm luôn.
Đó là một.
Còn hai nữa là tôi phải đi tham khảo ý kiến của người thân thiết nhất của họ để cho họ quyết định.
Riêng tôi, không bao giờ thò tay rút ống. Tôi không bao giờ làm chuyện đó.
Không bao giờ và không bao giờ, kiếp này tôi không làm.
Kêu tôi là người bấm nút hay là giật ống là không, ai làm chứ tôi không có làm.
Còn chuyện mà người đó thiết tha quá thì tôi sẽ làm việc tư tưởng với người đó trong một phút.
Và nếu người đó vẫn khăng khăng, họ dọa rằng nếu mà họ chỉ muốn chết, nếu mà không cho họ chết thì họ sẽ cắn lưỡi thí dụ vậy, thì tôi sẽ nói chuyện với bác sĩ, nói chuyện với người nào thân nhất của họ.
Một là để tôi không có chịu, phải chịu trách nhiệm về cái chết của họ.
Hai là trước vấn đề Nghiệp Báo tôi cũng không mắc cái Nghiệp Sát Nhân.
Rất là nhiều Phật Tử không có biết cái đó.
Không có biết là Nghiệp Sát nó rất là tinh tế.
Và vừa tôi về Việt Nam tôi thuyết pháp ở chùa Quảng Nghiêm, có một chuyện làm cho tôi hơi ngạc nhiên mà cũng hơi buồn.
Là lúc đó là tôi giảng 9 giờ rưỡi sáng, ban ngày.
Đã 9 giờ rưỡi sáng mà còn ban ngày nữa.
Mà có một s Tu Nữ Nam Tông, Tu Nữ già, Nam Tông.
Ngồi nghe pháp hàng đầu, mà tại sao tôi nhấn mạnh 9 giờ rưỡi sáng là bởi vì lúc đó là lúc ban ngày mà muỗi nó đâu có nhiều bằng ban đêm.
Vậy mà khi bà nghe bàngồi nghe pháp muỗi bay ngang bà cứ bụp bụp bụp bả lấy hai tay bả đập chát chát chát vậy đó.
Thì cái đó là rõ ràng không học Giáo Lý.
Không hề biết rằng con muỗi và con trâu đều là sinh vật hết.
Hoặc ngày xưa ở chùa sư phụ tôi có bà đó bả buồn chuyện nhà, bả mới đi lên trên chùa sư phụ của tôi.
Bả ở nấu cơm, mà bả nghe nói là mấy sư không có ăn đồ Sát Sinh.
Mà bả thì bả nói rằng ăn cái đồ mà nó chết lâu nó không có ngon, cho nên là bả vừa quẹo vô chợ là bả ghé lại chỗ bà bán cá bả kêu làm sẵn lát bả quay lại bả lấy.
Đó, thì đó là những chuyện mình không học Giáo Lý thì mình không biết.

2.1. Trường Hợp Để Lại Di Chúc (Will) Cho Rút Ống Khi Hôn Mê

Nếu như trong hôn mê mà con để will lại đó, là cho con đi thì con cái con nó rút ống vậy thì nó có tội không?
Theo tôi, giao cho bác sĩ.

Mấy đứa con tuyệt đối không được đụng tay vô, nghe lời tôi đi.
Bởi vì ở trong A Tỳ Đàm nói một chuyện rất là dễ sợ.
Cái chuyện đó là chuyện nên làm nhưng mà trong khoảnh khắc nó rút á, nó có ý giết mẹ.
Giết ở đây không phải là ác, nhưng mà cố ý giết mẹ, dầu đó là ý tốt, vẫn là giết mẹ.
Còn chuyện lớp học không tin thì cứ về giết cha giết mẹ, chứ tôi không có dám làm chuyện đó.
Trong kinh nói chuyện này các vị hiểu nè: Là Đức Phật Thích Ca Mâu Ni trước lúc Viên Tịch là ngài có vài giờ đồng hồ trước khi mà về tới vườn Sala đó là ngài bị khát nước.
Thì ngài mới nói với Tôn Giả A Nan là Như Lai khát nước.
Thì ngài A Nan ngài mới cầm bình bát của Phật á, ngài đi.
Ngài ra ngoài suối, ngài thấy con suối nó bị đục, đục lắm luôn, tại có một đoàn xe bò nó mới đi ngang nó lội suối, nó đục, bùn mà coi như nó sệt á.
Thì ngài A Nan ngài thấy vậy ngài đâu có đành lòng ngài múc, cho nên ngài trở về ngài thưa với Phật là cho con tính đi múc mà chỗ đó nước dơ quá.
Thì Đức Phật lại nói một lần nữa: Này A Nan, ta khát nước dữ lắm.
Mà nó đặc biệt chỗ đó là ngài A Nan Trí Tuệ như vậy, tin Phật như vậy nhưng lúc đó lại không tin Phật mới ghê chứ.
Cái khoảnh khắc đó là không tin thì không phải đúng nhưng mà gần như là coi Phật giống như là Ngài giống như ngài A Nan vậy đó.
Mà mọi khi lúc nào cũng thấy Phật trên mình, nhưng mà ngay phút lúc ngặt nghèo nhất lại thấy Phật giống mình. Các vị nghĩ có chịu nổi không?
Bình thường thì thờ Phật trên đầu, tự nhiên ngay lúc đó kéo Phật xuống ngang với mình. Tại sao vậy?
Mà Đức Phật không có phải là giống như mình ở chỗ là ngài đòi đòi không phải bậy, mà khi Đức Phật ngài kêu cái gì là có dụng ý.
Mà ngài A Nan mỗi khi là thờ Phật trên đầu, ngay lúc đó tự nhiên kéo Phật ngang xuống với mình, lạ như vậy.
Phải xài thẳng là kéo ngang, ngài đưa Phật từ trên trời xuống ngang với ngài.
Ngài nghĩ rằng Đức Phật không biết gì hết, gần giống như vậy, không biết gì hết, một ông già bây giờ khát nước la tùm lum vậy đó.
Thì đến lúc Phật nói lần thứ ba ngài A Nan mới nhớ ra: người này là Phật!
Ghê không?
Ba lần mà hai lần đầu là cứ quên tưởng đây là một ông già bị bệnh không à.
Tôi nói các vị sốc.
Hai lần đầu cứ nghĩ rằng đây là một ông già bị bệnh.
Đến lần thứ ba mới nhớ rằng đây là Đức Phật Chánh Đẳng Chánh Giác.
Mà một vị Tu Đà Hoàn mà quên gì mà lạ lùng vậy, quên mất tiêu.
Đến lần thứ ba mới nhớ rằng đây là Chánh Đẳng Chánh Giác, bèn cầm bình bát tới bờ suối, đưa bình bát xuống là nước nó trong vắt.
Mà các vị coi Ngài A Nan đa văn như vậy, thuộc lòng Tam Tạng mà chứng Sơ Quả, tin Phật như trời như biển, vậy mà hai lần đầu tiên coi Phật là một ông già bị bệnh, khủng khiếp không?
Tại sao vậy?
Nghiệp, Nghiệp của Đức Phật.
Tức là thuở xưa đó là Đức Phật trong một kiếp, trong một Tiền Kiếp ngài đi chăn bò đó.
Thì ngài thấy con bò nó gục mõm nó vào trong một vũng nước sình nó muốn uống.
Thì lúc đó ngài mới nắm dây ngài kéo nó qua chỗ nước trong để cho nó uống.
Thì mình thấy đó là một ý tốt nhưng mà trong khoảnh khắc mà không cho nó uống, khoảnh khắc đó là Tâm Bất Thiện.
Ở đây ai học về khoa học mới hiểu cái đó.
Có nghĩa là một muỗng muối mà nó nằm kế lu đường thì nó có mặn không?
Một muỗng muối mà mình để kế bên lu đường nó có còn mặn không?
Một muỗng muối để cạnh lu đường thì muỗng muối đó nó có còn mặn không?
Một muỗng đường mà để cạnh lu muối nó có còn ngọt không?

Để cạnh, để cạnh.
Thì bây giờ tâm mình tốt cách mấy nhưng mà khoảnh khắc đó đó, nó là muối thì nó vẫn là mặn.
Mà trong lúc mình Tâm Bất Thiện cách mấy nhưng mà khoảnh khắc Thiện nó vẫn là Thiện.
Còn người không học Giáo Lý thì không, chẳng hạn như nói rằng cha mẹ dạy con là phải đánh con, đó không phải là là Bất Thiện, sai.
Vì thương con, muốn cho con nên, giây phút, khoảnh khắc mà muốn con được nên người, cái đó là Thiện.
Nhưng mà lúc ra tay đánh con vẫn là Bất Thiện.
Muỗng muối để cạnh lu đường muỗng muối vẫn mặn.
Còn mình không học A Tỳ Đàm mình không có hiểu được chỗ đó.
Không học khoa học mình cũng không hiểu được chỗ đó.
Mình cứ tưởng tượng là: Trời ơi, nguyên một nhà kho 200 tấn đường mà muỗng muối này nó có 10 gram thì đâu có nghĩa lý gì, sai.
Đứa học hóa chất nó không có nói ngu vậy.
200 tấn đường là 200 tấn đường, nhưng mà 10 gram muối vẫn là 10 gram muối.
Mà nhiều người họ nghe nói 200 tấn với với 10 gram là họ lại tưởng là 200 kia nó lấn 10, no, không có.
Muỗng muối hồi nãy tôi có nói tiếng Việt rất là chính xác đó là để bên cạnh, chứ tôi đâu có kêu trộn đâu, tôi cứ để bên cạnh.
Mà cứ không học Giáo Lý cứ nói: Bây giờ là di chúc mẹ dặn tôi như vậy như vậy, không, ai chứ tôi không có dám làm cái đó.
Bởi vì tôi rút tôi phải rút bằng cái Tâm gì?
Bởi vì rõ ràng lúc đó là lúc tôi rút là có một khoảnh khắc tôi mong cho mẹ tôi chết.
Đừng có chối là không có.
Bởi vì rút là bả chết mà.
Cho nên câu trả lời vắn tắt là: Hãy cẩn thận với tốc độ của Tâm Thức.
Lúc đó bao nhiêu tâm trạng đều có thể ra hết.
Cho nên lúc mà di chúc là di chúc nên hỏi bác sĩ và giao đó cho bác sĩ quyết định.
Đưa bác sĩ đọc cái view đó.
Và nếu cần đưa cho cảnh sát luôn.
Cảnh sát, bác sĩ nói: bây giờ mẹ tôi để view như vậy và chúng tôi là Phật Tử chúng tôi không dám quyết định, xin các vị quyết định hộ.
2.2. Trường Hợp Người Thực Hiện Rút Ống Là Công Tác Chuyên Môn (Bác Sĩ)
Dạ trường hợp những người họ làm công tác chuyên môn như bác sĩ họ thực hiện việc đó thì nó như thế nào?
Dạ nếu mà động tác, cái nhúc cử động của mình mà gây ra cái chết thì vẫn kể là Nghiệp Sát.
Nhưng mà nó có trăm ngàn kiểu Nghiệp khác nhau.
Tức là sát mà vì căm thù, sát là vì lòng tham nói khác, còn sát đây là vì muốn giúp người nói khác.
Thì mai này thì nó cho ra Quả, tôi ví dụ thôi, chứ tôi không dám nói ẩu mốt đỗ thừa nói theo tư ý nữa.
Nó sẽ cho ra những Nghiệp lạ lắm.
Thí dụ như có nhiều người khi Tự Sát mà không được ai cản, khi Tự Sát mà bị người ta khích lệ.
Thí dụ như tôi buồn quá tôi mới nói cô Chức tôi nói chắc tôi không muốn sống nữa, cô Chức nói ờ, sống cũng mệt lắm.
Thì tại sao nó ra cái đó là vì rất có thể, tôi phải nói rất có thể kiếp xưa là tôi đã từng làm bác sĩ, tôi cũng từng là trợ tử trợ tử, cho nên bây giờ đó tới lúc mà tôi muốn chết thì không nghe ai cản hết, mà còn xúi nữa, ờ sống thấy ông như ông tôi thấy cũng mệt lắm.
Đó là những đó ở đâu nó ra, là do ngày xưa đó mình đã từng trợ tử bằng thiện ý thì hôm nay cũng có đứa nó khích lệ bằng thiện ý.
Cho nên có những chuyện mình không có ngờ.
Thí dụ như tôi thấy này có nè: Giận nhà tính đi hoang, nhiều khi gặp người nó xúi nó xúi đi đi nữa, có, có.

Có trường hợp mình tính bỏ đi thì có người cản giữ lại.
Và trong cản nó có hai trường hợp:
- Nhờ họ cản mình ở lại đời mình tốt hơn,
- Nhưng mà có trường hợp họ cản đời mình tệ hơn.

Thì cả hai cái này đều do Tiền Nghiệp mà ra.

Câu Hỏi 3. Né Tránh Trong Chánh Niệm Có Phải Là Tà Giải Thoát Không?
Trong Giải Thoát thì thái độ tránh né là Tà Giải Thoát, nhưng năng lực yếu quá thì né trong Chánh Niệm thì có còn trong Tà Giải Thoát không ạ?
Thưa bà con, bà con nào hiểu, bà con nào nói tránh né là Tà Giải Thoát.
Không phải trốn, mà là từ phòng giam A các vị chung ra các vị nhìn thấy phòng giam B, phòng giam B đó các vị lại tưởng nó là lối thoát, các vị mới chung vào trong đó thì đó mới gọi là Tà Giải Thoát.
Tức là bây giờ tôi chán bà xã tôi quá tôi đi kiếm vợ bé đó là Tà Giải Thoát.
Tôi chán đời quá tôi đi theo một đạo tào lao nào đó. Đó là Tà Giải Thoát.
Tôi buồn quá tôi đi uống say, tôi mong là trong cơn say tôi được… đó là Tà Giải Thoát.
Nói chung là tôi muốn lìa khỏi tình trạng giam hãm này bằng cách là tôi chung vào một lồng khác thì cái đó được gọi là Tà Giải Thoát.
Chớ ở đây không hề có vụ mà né ở đây, tự nhiên sao bữa nay là lần thứ ba đó là tôi nói sao quý vị dịch lại chữ khác.
Giống như hồi sáng tôi nói là: Phải có khả năng đọc hiểu, thì cô Chức cô dịch là: phải giỏi. Ngộ vậy đó, mình từ đọc hiểu nó cô dịch là Giỏi.
Còn hôm qua có cô còn nham hiểm nữa, bên Pháp, cổ hỏi tôi vậy chứ tại sao sư không về Pháp?
Tôi nói Phật Tử bên Pháp cũng rối lắm.Thì cổ nói vậy là các chùa bên Pháp rối hả sư? Tức là từ Phật Tử cô dịch qua là chùa.
Người Việt Nam như vậy mà đòi đắc là đắc cái gì?
Phật nói Các Pháp là Vô Thường, như vậy là Vàng Vô Thường hả ngài?
Ngài nói là Các Pháp, thì mình nó dịch là Vàng là Vô Thường. Là sao vậy?
Ngài nói là Các Pháp là đủ rồi, tự nhiên lấy riêng ra vậy đó, lấy riêng cái vàng đó vàng là Vô Thường, chi vậy?
Mà ngộ lắm mà may là tôi đứng sờ sờ đó nó đã dịch sai.
Mà tự nhiên tôi phát hiện ra một chuyện động trời nữa: thường mấy người dốt là thích xài từ cao siêu.
Cứ tưởng xài từ mà hỏi tưởng là gì thì không biết. Em chả em chả.
Câu Hỏi 4. Thực Hành Tứ Niệm Xứ Và Vấn Đề Giải Quyết Phiền Não
Khi thực hành Tứ Niệm Xứ thì không Suy Luận Phân Tích, chỉ Ghi Nhận, Quan Sát, vậy làm sao Đúc Kết, Rút Kinh Nghiệm để xử lý tốt hơn Phiền Không Não, Giận, Ganh Tị, Tham Ái…?
Trả Lời.
Chỉ có Ghi Nhận, chỉ có Quan Sát.
Rồi quý vị hỏi: "Nếu vậy làm sao mà Giải Quyết Phiền Não?".
Chỉ có Ăn Kiêng, Chạy Bộ, Sống Khoa Học, Sống Lành Mạnh thì Khỏe.
Thì các vị hỏi tôi: "Khỏe, Khỏe cách nào?".
Thì cứ làm đi thì tự nhiên biết nó Khỏe kiểu nào, chứ còn kêu mà giải thích nó Khỏe kiểu nào?
Các vị nói sao ở đây có bác sĩ kia bả giải thích đi, hỏi Khỏe kiểu nào?
Thì cứ Ăn Kiêng, Thể Thao; Ăn Kiêng, Thể Thao, Sống Lành Mạnh thì tự nhiên nó Khỏe.
Ở đây cũng vậy.
Đầu tiên phải Học Giáo Lý trước đã.
Cái người mà không cần Học Giáo Lý mà vẫn Đắc đó, cái người đó chết sạch rồi.
Bởi vì sao?
Vì cái người đó là Ba La Mật một trời, mà thêm nữa là sư phụ cái người đó phải là Thánh Hiền.
Cái người mà không Học Giáo Lý mà Đắc, cái người đó chết sạch rồi.
Bây giờ là đã đến giai đoạn mà mình phải Học Giáo Lý.

Cho nên chuyện đầu tiên là phải Học Giáo Lý trước.
Và thứ hai nữa là phải Chánh Niệm Miên Mật, Đủ Duyên tự nhiên nó Đắc, chứ còn đừng có nghĩ rằng phải Phân Tích mới Đắc là sai.
Không có kinh sách nào nói là Phân Tích, bởi xin lỗi chứ Phân Tích của mình là Phân Tích bằng Trí Tuệ Phàm Phu.
Nó không được.
Cắt Đứt Phiền Não không bao giờ bằng Trí Tuệ Phàm Phu.
Cái Thấy Đặc Biệt Vượt Ra Ngoài Kinh Điển
Ba La Mật Chín Mùi thì tự nhiên lúc đó Cái Thấy của mình về Khổ, Tập, Diệt, Đạo, 12 Duyên Khởi, Tam Tướng, Vô Thường, Khổ, Ưu, Não, nó thấy một cách rất là đặc biệt.
Cái Thấy mà nó nằm ngoài Kinh Điển mà mình đã học.
Chúng ta đọc 1 cuốn sách 10.000 trang về Cà Phê.
Trong đó nói ra tất cả các loại Robusta, Arabica… rồi Cách Trồng, rồi Cách Lựa Giống, đất nào trồng được cái gì, rồi Thu Hoạch ra sao, mùa nào; rồi Sấy, rồi Rang Phơi Khô, rồi Xay Ra Bột; rồi Pha với cái máy nào, Pha Phin, Pha có đồ lọc bằng nhôm hay là bằng giấy, bằng nhựa, mình đọc 10.000 trang.
Mà chưa Uống Cà Phê 1 giọt nào hết, các vị có biết được Hương Vị Cà Phê không?
10.000!
Chỉ cần có một ngày nào đó các vị lấy một muỗng, các vị rót Cà Phê vào miệng, các vị Hiểu.
Ở đây cũng vậy.
Khi mà Chứng Thánh thì Tự Duyên Làm Đắc nó đã Chín Mùi, thì tự nhiên là mình có cái ly Cà Phê để mình Uống thì mình mới Hiểu, chứ còn bây giờ đọc 10.000 trang thì cũng không có biết Vị nó ra làm sao.
Tuy nhiên, có Kiến Thức về Cà Phê vẫn hơn là Mù Tịt.
Bởi vì Mù Tịt thì làm sao mà có cơ hội để mà biết đó là Cà Phê.
Câu Hỏi 5. Cõi Tịnh Độ Có Nằm Trong Cảnh Giới Nguyên Thủy Và Lục Đạo Không?
Theo Nguyên Thủy chết là đầu thai vào cảnh giới tương ứng nhờ Tâm Đầu Thai.
Theo Tịnh Độ họ cầu khi chết được về cõi Phật Di Đà.
Câu hỏi vậy cõi Phật Di Đà có nằm trong các cảnh giới Sắc Giới, Vô Sắc Giới của kinh Nguyên Thủy nói không?
Và liệu khi ở cõi Tịnh Độ của Phật Di Đà thì có mãn tuổi thọ để tiếp tục Luân Hồi?
Cõi Tịnh Độ có là cõi Vĩnh Hằng, nếu nó là Vĩnh Hằng thì có phải là Thường Kiến trong Tà Kiến như Đức Phật nói về Tà Kiến không ạ?
Đây là một câu hỏi rất là phức tạp và vô cùng tế nhị.
Nhưng mà nó lại là câu hỏi rất là hay.
Tôi trả lời câu hỏi này không cho riêng những người ngồi trước mặt tôi mà là cho chung tất cả những người sẽ nghe, sẽ xem lại băng giảng này.
Câu này nó hơi mất một chút thời gian.
Khái niệm Phật Sát.
Thì theo kinh điển Nam Truyền, cho biết rằng 1 Phật Sát như vậy nó gồm 1000 tỷ vũ trụ.
Tức là trong 1000 tỷ đó là khu vực hoằng pháp của 1 Đức Phật.
Và A Tỳ Đàm trong Nam Truyền chỉ nói tới đó thôi chứ không có nói thêm.
A Tỳ Đàm nói rằng trong mỗi Phật Sát vậy là 1000 tỷ vũ trụ và ngoài Phật Sát đó ra có vô số Phật Sát khác.
Có xác nhận chuyện đó, có vô số Phật Sát khác.
Nhưng mà không hề nói thêm 1 câu nữa là ngay lúc này còn có Phật Sát nào có Phật hay không thì A Tỳ Đàm không có nói.
Vì sao vậy?
Vì chuyện đó không cần thiết. Chỉ gây hoang mang cho người ta.
Bởi vì nó quá xa đi và những người mà đủ duyên lành để chứng đạo, một là họ đã đi về bên đó rồi, còn nếu không là họ phải ở lại đây.
Cho nên chuyện đó chỉ gây hoang mang.

Các vị nào đọc kỹ kinh kinh Nam Truyền phải thấy có chuyện rất là lạ nhưng mà chuyện rất là thú vị.
Là kinh Nam Truyền không có nói gì mà nó dư.
Dư á, không cần thiết.
Thí dụ, bên A Tỳ Đàm trong... tôi nói hay mỡ miệng kêu A Tỳ Đàm, A Tỳ Đàm, thật ra là trong kinh điển Nam Truyền là hướng dẫn cách mình nấu canh chua.
Và cho mình biết rằng có bao nhiêu loại rau mùi có thể được dùng để nấu canh chua.
Nấu theo Thái thì có quế, có sả, nấu theo Việt Nam thì có tần ô, ngò gai, ngò ôm.
Hết.
Chứ A Tỳ Đàm ở trongNam Truyền không có nói thêm cái vụ là
- Ở bên Bắc Phi có một loại rau cái mùi giống như ngò ôm nhưng ăn vào chết liền hay gì đó, thì cái đó không cần,
- Ở bên Ả Rập, Xê Út nó có một loại rau nó ra trái giống giống như đậu bắp nhưng mà ăn vào thì tiêu chảy cầm không nổi.

Chi vậy?
Chỉ tập trung nói về đậu bắp, tập trung nói về ngò gai, ngò ôm thôi.
Còn chuyện mà bên Ả Rập, bên Do Thái, bên Bắc Phi gì đó là không có nói.
Đó là đặc điểm của A Tỳ Đàm.
Vì sao vậy?
Vì chúng ta vốn dĩ không có thì giờ để làm nhà bác học. Đó.
Cho nên chuyện đầu tiên bên Nam Truyền chỉ nói vắn tắt là mỗi 1 Phật Sát có vô số vũ trụ. Và ở trong đó là khu vực hoằng pháp của một Đức Phật.
Và có vô số Phật Sát như vậy. Hết.
Từ chỗ mà bỏ ngỏ này, các tác giả đời sau họ tiếc.
Họ tiếc. Họ tiếc là tại sao không chịu nói thêm.
Thế là từ chỗ bỏ ngỏ này, người ta mới triển khai là có vô số Phật Sát khác.
Mà cái đó có sai không?
Không sai. Yeah.
Bởi kỵ nhất là Nam Tông cực đoan.
Ăn rồi chổng mông chửi người ta.
Xin lỗi người ta ở bển người ta cười mình, người ta cười rớt răng.
Tại người ta biết mình dốt.
Tại sao mình chửi người ta?
Người ta có căn cơ.
Mà tôi biết này mà lọt cho Nam Truyền là nó mướn tụi đảng chém tôi, tôi vẫn nói.
Nam Tông dốt á thì Nam Tông mới chửi, chứ Nam Tông mà có học, Nam Tông không có chửi người ta.
Bởi vì vô số Phật Sát.
Vô số cõi Phật là một.
Thứ hai, có cõi như là cõi chúng hương, cõi diệu âm, cõi của Phật Dược Sư Lưu Ly Quang.
Tất cả những cõi đó. Không phải họ bịa ra. Nó có cơ sở.
Nghe cho kỹ.
Thành Phật rồi thì không thích gì hết. Chỉ một lòng độ chúng sinh hữu duyên.
Nhưng cái nhưng này mới quan trọng.
Khi còn là Bồ Tát có nghĩa là còn là phàm.
Mỗi vị có những sở thích rất là lạ, không giống nhau.
Có vị ngộ lắm.
Muốn khi thành Phật hào quang ta nói thay thế mặt trăng mặt trời.
Phật Di Lặc.
Thời Phật Di Lặc người ta chỉ biết ngày đêm qua tiếng gà gáy thôi.
Lạ như vậy.
Có vị lúc còn Bồ Tát nguyện lạ lắm.

Mà này tôi xin mở ngoặc sám hối.
Bồ Tát Trí Tuệ không có nguyện lạ, chỉ có mấy cái Bồ Tát tinh tấn với Bồ Tát đức tin đó mới thích những lạ đó, mất thời gian.
Chứ Bồ Tát Trí Tuệ là đi nhanh nhất như có thể.
Không có nguyện bổ sung, không có supplement vô.
Còn mấy vị mà tinh tấn với đức tin thích những lạ lắm.
Nguyện thành Phật tế độ chúng sanh, nguyện thành Phật cái gì cũng biết, nguyện thành Phật ai mình cũng thương, đúng.
Nhưng có mở ngoặc:

- Khi tôi thành Phật thì tôi đi đâu dưới chân tôi cũng có bông sen.
- Khi tôi thành Phật thì trên đầu tôi lúc nào cũng cái có lọng che.
- Khi tôi thành Phật thì hào quang nó phát ra từ ngực, từ hai cùi chỏ, hai đầu gối, hai vai, ở giữa trán.

Tại lúc còn phàm nguyện, nguyện thêm, nguyện thêm.
Thì mỗi vị có một cái thích riêng như vậy.
Có vị nguyện thế này:
Tôi chỉ ra đời vào...
Chà cái này bà con chắc phải nhớ kỹ. Cái câu này rất là dễ hiểu lầm.
Có một câu nguyện này tôi nghĩ là bị dịch sai.
Câu thứ nhất: Khi ta ra đời thì chúng sanh trong cõi đất mà ta hoằng pháp phải bla bla bla bla bla.
Khi ta ra đời thì chúng sanh mà ở chỗ mà ta hoằng pháp phải vậy vậy vậy vậy.
Câu thứ hai: Chỉ khi nào mà chúng sanh đủ phước để được như vậy thì ta mới ra đời.
Câu thứ nhất là nó giống như là nhờ phước của ta mà khi ta ra đời người khác sẽ được như vậy. Câu đó sai.
Mà phải hiểu thế này: Khi nào chúng sanh mà họ đủ điều kiện này thì ta mới ra đời.
Câu thứ nhất là nhờ phước của ta khi ta ra đời thì chúng sanh thời đó phải được như vậy.
Còn câu thứ hai là khi họ được như vậy ta mới ra đời.
Thì câu thứ hai nó hợp lý hơn.
Mà tại sao có cái đó?
Vì trong kinh nghe cho kỹ.
4 mùa.
Thì 4 mùa nó vận hành, thì có mùa thì cây cối nó ra hoa, có mùa thì nó héo úa, có mùa thì nó trơ cành.
Thì vạn vật nó vận hành theo chu kỳ. Nghe cho kỹ.
Chúng sanh có một thời kỳ sống Thiện nhiều hơn ác, có lúc ác nhiều hơn Thiện, có lúc Thiện ác bằng nhau.
Chưa hết còn nữa.
Ác nhiều hơn Thiện nó lại chia ra nhiều chu kỳ.
Tham nhiều, sân nhiều, Tà Kiến nhiều.
Thiện cũng vậy, nó cũng có nhiều chu kỳ.
Niềm tin nhiều, Trí Tuệ nhiều, thiền định nhiều.
Tức là lúc ác nhiều lúc Thiện nhiều.
Mà trong ác nó lại có nhiều chu kỳ trong đó.
Tham nhiều, sân nhiều, Tà Kiến nhiều.
Thiện cũng vậy.
Niềm tin nhiều, Trí Tuệ nhiều, tinh tấn nhiều, thiền định nhiều.
Thì chính những chu kỳ đó đó
Sướng khổ mới là quả.
Còn Thiện ác là nhân,
Thì tùy thuộc vào chuyện mà họ Thiện như thế nào, họ ác như thế nào, thì tới lúc nó trổ quả thì chúng sanh có một thời kỳ là sướng nhiều hay khổ nhiều, mà sướng kiểu nào?

Có một thời kỳ Bố Thí mạnh, có một thời kỳ trì Giới mạnh, có một thời kỳ sân mạnh, Tà Kiến mạnh.
Thì anh mà Bố Thí mạnh anh sẽ cho quả này.
Anh mà Tà Kiến mạnh anh sẽ cho quả này,
Cho nên chúng sanh có lúc khổ nhiều mà khổ kiểu nào?
Là vì hồi trước đây nó đã ác nhiều mà ác kiểu nào?
Thiện.
Nó có lúc nó Thiện nhiều mà Thiện kiểu nào, cho nên sau này trái đất có lúc nó sướng nhiều mà nó sướng kiểu nào?
Thì có những vị họ hiểu được chuyện đó.
Cho nên họ mới nguyện thế này:

- Tôi chỉ ra đời vào thời mà chúng sanh được hưởng quả Bố Thí nhiều.
- Có vị thì nguyện tôi sẽ ra đời trong thời kỳ mà chúng sanh được hưởng quả khỏe mạnh nhiều. Tôi không có muốn thấy người ta bệnh. Thế là từ chỗ đó mới ra Dược Sư Lưu Ly Quang Phật.

Miền Nam kêu là Dược Sư, miền Bắc kêu là Nam mô Rược Sự Lưu Ly Quang.
Nhưng mà dù Rược Sư hay Dược Sư cũng là Bhaisajyaguru (भैषज्यगुरु), Bhaisajyaguru (भैषज्यगुरु).
Chứ không có biết là ra thắc mắc tại sao trong đây Dược kia Rược.
Thật ra là giống như là bên Mỹ đó là coi như là bên Mỹ nó có hai ban hộ tự, một là ban trị sự và ban trị sư.
Thì vẫn hiểu ngầm là ban trị sự đó.
Nhưng mà có chỗ nó nắm ông sư luôn, nó lên nó kiêm nhiệm ban trị sư.
Thì bên đây dầu là Rược sư hay là Dược sư thì cũng là Bhaisajyaguru (भैषज्यगुरु)
Có nghĩa là có vị họ sợ bệnh lắm.
Họ sợ, lúc họ còn phàm họ ngán đi đâu mà thấy lặt lìa lặt lọi họ nói thôi tôi mà thành Phật coi phải sanh ra thời kỳ nào mà tụi nó 6 múi tôi mới ra.
Họ ngán. Giống như tôi, tôi nói thiệt, tôi xuất thân bần hàn nhưng mà sao tôi nhìn người ta nghèo tôi sợ dữ lắm luôn.
Bởi vì tôi có biết một chuyện: từ nghèo sanh ra trăm tội.
Rồi ôi thấy nhiều người Phật Tử tôi thương đắm thương đuối mà họ vì nghèo đó, không đi học đạo được.
Tôi xót mà tôi không lẽ giờ tôi đi ăn cướp nhà băng tôi cho tiền họ.
Chứ tôi biết nhiều người tôi nghĩ tôi nói theo tôi biết đó là nếu mà tiền bạc không là vấn đề thì lớp học này phải là mấy trăm chứ không phải là 80 đâu. Tôi biết.
Tại kì rồi tôi về bên kia, tôi về họ nói với tôi, họ nói mà nước mắt rưng rưng luôn.
Họ nói mà tôi nói cô ơi, tôi thương cô quá, cô ơi mà không lẽ giờ tôi đi cướp nhà băng.
Mà vì nghèo đó nó ra nó cản.
Nhiều người họ nói họ thèm được gặp ngài Pa-Auk.
Ờ quên Pa-Auk. Nhiều người không có chịu đọc sách.
Chữ Pa-Auk họ đọc nhiều lắm.

- Hòa thượng thiền sư Bắt Óc.
- Bắt Âu.
- Pa Ao.
- Ba Ốc.

Coi như mà vui nhất á là hòa thượng Bắt Óc, tôi đuối luôn tại vì là ở ngoài miền Bắc có hòa thượng Cua.
Miến điện có hòa thượng Bắt Óc là mình thấy thấy thèm rồi đó, cua ốc đâu.
Hòa thượng Bắt Óc.
Có ngài hòa thượng Bắt Âu.
Họ viết ra đó họ đọc là Bắt Âu. Có, có.
Viết ra đi, viết ra đọc Bắt Âu. Nó có lý lắm.
Nó có huệ căn lắm chớ phải chơi khơi nó đọc vậy.

Câu mà Tịnh Độ tôi nói chưa có hết.
Một là vấn đề Phật quốc. Cõi Tịnh Độ có thiệt hay không?
Thì cõi đó nó được hình thành từ khái niệm Phật Sát.
Khái niệm Tịnh Độ đó còn được hình thành từ nguồn thứ 2 đó là Ngũ Tịnh Cư.
Bởi theo trong Nam Truyền là thánh có 4 tầng: Sơ Quả, Nhị Quả, Tam Quả, Tứ Quả.
Thì có những vị Thánh mà họ đắc, tầng thánh thấp nhất họ đắc luôn La Hán thì Niết Bàn không có nói.
Nhưng mà nó có trường hợp là có những vị họ không có đủ duyên hoặc là do bổn nguyện.
Một không đủ duyên hoặc là do bổn nguyện, mà họ không có chứng La Hán liền, mà họ phải đi vòng vòng vòng vòng họ mới đắc.
Thì đặc biệt Sơ Quả, Nhị Quả mà họ đi vòng vòng thì họ có nhiều chỗ để họ đi lắm.
Nhưng mà riêng vị Tam Quả họ không có đi vòng vòng được.
Mà họ có một chỗ dành riêng cho họ. Chỗ đó được gọi là Ngũ Tịnh Cư.
Chỗ này chỉ dành riêng cho mấy vị Tam Quả thôi.
Mà đã vô trong đây là trong đó không có phàm, toàn là Thánh không. Đó.
Mà chữ Tịnh Cư này trong tiếng Phạn gọi là Suddhāvāsa.
Mà chữ này nếu mà dịch ra tiếng Hán là exactly là Tịnh Độ.

- Suddha là thanh tịnh.
- Āvāsa là chỗ ở.

Cho nên bên Bắc Truyền họ kêu cõi Phật Di Đà là Sukhāvatī là cõi Cực Lạc nhưng thật ra chữ Tịnh Độ là bên Pa-li mới mới chuẩn.
Suddhāvāsa. Suddhāvāsa.
Tức là cõi đó là Tịnh Độ.
Các vị về tra Google chữ đó dịch là Tịnh Độ là đúng nhất.
Nó không thể đúng hơn, nó không có chữ nào ngon chừng đó hết á.
Suddhāvāsa.
Cõi này là bên đây dịch là Tịnh Cư nhưng mà thật ra tôi nè, tôi dịch là Tịnh Độ.
Tức là cõi này là do những vị mà sắp đắc A La Hán nhưng chưa đủ duyên.
Thế là vào đây hết.
Nhưng mà với điều kiện, là phải đắc Ngũ Thiền.
Chứ còn mà không có đắc Ngũ Thiền là bắt buộc phải ở ngoài năm cõi này.
Tu cho chứng Ngũ Thiền mới vào trong đây được.
Visa đặc biệt, xong.
Ngay cả La Hán mà chưa chứng thiền là cũng về cũng không được vô.
Không được vô đây.
Bắt buộc phải ở một cõi Phạm Thiên chứ không có ở lại cõi dục.
Không trở lại cõi dục.
Nhưng mà ở một Phạm Thiên bên ngoài.
Nhưng mà họ đối với họ thì trong vòng 3 giây là họ có Ngũ Thiền giống như móc túi ra vậy đó.
Mạnh lắm cho nên tự động trong vòng 3 giây là họ có.

Câu Hỏi 5. Bồ Tát Trước Và Sau Khi Được Thọ Ký Có Thể Bị Đọa Không?

Kính bạch sư, con muốn hỏi trước khi Phật được thọ ký là Bồ Tát Bất Định, thì sau đó Bồ Tát có thể bị đọa Địa Ngục.
Nhưng có lỗi gì mà Bồ Tát không thể phạm ạ?
Chúng ta biết thành Phật rất là khó.
5 hạng chúng sinh:

- Chỉ biết nghĩ tới mình
- Chỉ biết nghĩ tới bầy đàn của mình
- Có khả năng thương được người dưng
- Có khả năng thương được bạn kẻ thù
- Cuối cùng thương được kẻ thù.

Thì các vị có biết rằng hạng thứ ba là đã khó.

Có nghĩa là thương được người dưng nó khó lắm.
Có nhiều người tưởng là mình thuộc hạng 3. Tôi nói không.
Quý vị tiện thôi. Thương mà thương tiện, thí dụ như đi ngoài đường vậy đó cái gặp người ta nghèo cho người ta 1 đồng.
Chứ còn kêu mà nửa đêm tuyết rơi mà đổ đường mà đi bộ 15 cây số đem gạo cho xóm nào ở trong núi, các vị có đi nổi không?
Chỉ có người thân mình thôi.
Nửa khuya 2 giờ khuya, tuyết ngập tới đầu gối, xách cây đèn pin, cõng 15kg gạo đi 20 cây số đường núi để sáng mai trong đó người ta có gạo người ta ăn.
Quý vị có đi nổi không?
Trong khi mình có thể làm chuyện đó cho mẹ mình không? Thấy chưa.
Như vậy mình mới là hạng hai.
Mà nhiều người cứ giành hạng ba không à.
Không, con thương người dưng.
No, thương tiện thì thương, thương dễ thì thương, thương ít tốn thì thương, thương không có cực thì thương.
Tiện, dễ, ít tốn, không cực. Tiện, dễ, ít tốn, không cực thì thương.
Còn mà không tiện nè, tốn nhiều nè, cực là miễn lễ, miễn triều.
Cho nên mình toàn là hạng 2 không.
Mà phải xuống tới hạng 5 thì mới là làm Bồ Tát được. Mới làm Bồ Tát thôi.
Nhưng mà trong kinh nói là

- Trong vô lượng chúng sanh mới có 1 người nguyện thành Phật.
- Và trong vô số người nguyện thành Phật chỉ có 1 người thành thôi.

Cho nên nguyện thành Phật thì rất là đông. Nhưng mà dọc đường rớt hết.
Rớt ngã nào?
Dọc đường rớt xuống Độc Giác.
Tức là cũng không có muốn có thầy nhưng mà cũng không muốn độ ai. Mệt lắm.
Cho nên rất là khó.
Giai đoạn đầu
Cho nên giai đoạn đầu được gọi là Nguyện Trong Tâm. Lâu mau thì tùy cá nhân.
Giai đoạn đầu là Nguyện Trong Tâm. Nguyện hoài.
Gặp Phật ra đời cũng tới nghe pháp.
Muốn giống như ngài nhưng mà không dám nói. Bởi vì không biết đi nổi không.
Mà cứ lâu, cứ gặp không có đắc, không đắc được tại vì muốn quá.
Muốn được như Ngài nhưng mà không dám nói.
Cứ e ấp vậy, e ấp vậy suốt nhiều A Tăng Kỳ.
Quý vị hỏi tôi bao nhiêu?
Thì tôi nói tùy, đã nói tùy.
Giai đoạn 2
Thì đến giai đoạn 2 là gì? Là giai đoạn Ra Lời.
Có nghĩa là dám nói ra lời. Tôi muốn nguyện thành Phật.
Ai xin gì tôi cho nấy kể cả cái mạng.
Ai làm gì tôi cũng không giận.
Cực khổ cỡ nào tôi cũng không ngán.
Muốn thì thử thách tôi đi.
Giai đoạn này được gọi là giai đoạn Ra Lời.
Các vị hỏi tôi bao lâu?
Dạ, tùy nữa. Tùy nữa. Tùy nữa.
Qua khỏi giai đoạn Ra Lời có nghĩa là suốt nhiều A Tăng Kỳ như vậy.
Có nghĩa là bất chấp ai cỡ nào là mình theo cỡ đó.
Thì lúc đó Phật thấy mình ok, thì Phật mới bèn phán: Con sẽ thành người giống như ta.
Thì giai đoạn đó được gọi là giai đoạn được Thọ Ký.

Như vậy là 3 giai đoạn phải không ta?
Giai đoạn 1 là trong tâm e ấp nhiều A Tăng Kỳ.
Giai đoạn 2 là nói ra lời để mà chấp nhận mọi thử thách.
Còn người Việt mình hiểu lầm tưởng nguyện ra lời là la um sùm gọi là nguyện ra lời. Trong mạng trên Internet có vị nào đó họ chửi tôi không còn gì hết tại bữa tôi nói là hiểu lầm rồi.
Nguyện ra lời có nghĩa là chấp nhận thách thức chứ không phải nguyện ra lời là la um sùm.
Thì bả giận tôi bả nói không được.
Bởi vì vị này đã nói ra lời là vị này đã đi 7 A Tăng Kỳ, 8 A Tăng Kỳ, 15 A Tăng Kỳ mới dám nói ra lời.
Tôi nói không.
Nói ra để nổ để khoe nó khác.
Còn nói ra để mà chấp nhận thử thách 2 cái này khác hay giống?
2 cái khác nhau.
Tức là nguyện ra lời có nghĩa là mình, tui nè, ai muốn gì tui cho. Cái đó mới là nguyện ra lời.
Mà cũng chưa chắc tại vì có mấy thằng hồi giáo tự sát.
Nó coi mạng nó không ra gì hết.
Cho nên đừng có nói mà không sợ chết mà là Bồ Tát thứ dữ.
Chưa chắc. Chưa chắc.
Trong kinh nói có 2 trường hợp không người ta không có sợ chết.
- Một là Thánh nhân
- Hai là người Thân Kiến mạnh.

Thân Kiến có nghĩa là người sĩ diện.
Người sĩ diện họ dám mổ bụng, dám bóp cò, dám treo cổ, dám tự sát, dám cắt gân máu coi nó nhiễu đếm 1 2 3 4, mấy người đâu phải là Bồ Tát.
Tại vì do nhiều đời họ đã từng liều mạng như vậy bây giờ họ sinh ra họ rất là dạn.
Nhưng mà bây giờ như tui đâu có can đảm mà, tui nhìn các vị chặt ngón tay, tôi tự chặt là không dám.
Đằng này tôi nhìn các vị chặt là tôi cũng quay lưng chỗ khác.
Các vị có biết tôi thử máu tôi đâu có nhìn.
Muốn lấy bao nhiêu lấy 1 lít 2 lít gì tùy nhưng mà không có nhìn.
Có nhiều khi tôi nghĩ nó lấy về nó nấu cháo hay sao mà nó lấy nhiều lắm.
Nó lấy xong tôi dòm thấy 4 ống. Chắc nấu cháo, chắc nấu cháo.
Tôi không có dám nhìn.
Cho nên
- Giai đoạn 1 là trong Tâm.
- Giai đoạn 2 là Ra Lời.
- Giai đoạn 3 là được Thọ Ký.

Thì kể từ lúc mà Đức Phật nào đó phán rằng con sẽ thành Phật.
Thì kể từ giây phút đó vị đó không có phạm vào Ngũ Nghịch Đại Tội.
Tức là giết cha, giết mẹ, giết La Hán, chủ tâm giết Phật và chia rẽ tăng đoàn.
Thứ sáu là không có Tà Kiến cố định.

Câu Hỏi 6. Ngủ Mơ Thấy Người Đã Mất Cần Làm Gì Để Giúp Họ?
Kính bạch sư, ngày 15 tháng 5 âm lịch là 49 ngày của mẹ chồng con.
Con không về được. Qua đây con ngủ mơ thấy đang trong đám tang của bà, nhưng chỉ thấy bàn thờ mẹ mà không có bàn thờ Phật. Vậy con cần làm gì cho mẹ?
Chồng con mất 9 năm. 2 tuần trước cả gia đình con đi du lịch.
Con mơ thấy chồng con đang nhìn mọi người trong một buổi đám giỗ.
Anh ấy cứ đi theo con trai út của con. Con trai con đi đâu anh ấy cũng đi theo tới đó. Con cần làm gì cho anh ấy ạ?
Dạ thưa đại chúng là câu hỏi này tôi đã trả lời sáng nay.
Tôi nói tại sao câu này hay quá mà không chịu đem xuống dưới lớp hỏi.

Mà nói vậy thôi chứ tôi cũng ráng tôi trả lời rồi.
Trả lời rồi bây giờ quý vị đem lại hỏi lại thì tôi vẫn nói lại, nói lại cho đại chúng nghe.
Là có 4 trường hợp mà nó tạo nên giấc mơ.
Theo trong kinh Phật.
Trường Hợp 1 đó là Điềm Báo của Nghiệp.
Giống như con vịt hay là một chiếc thuyền mà khi nó di chuyển trên nước thì phía trước nó luôn có một gợn sóng.
Chiếc thuyền, chiếc tàu hay là con vịt hoặc con người khi mà nó di chuyển trên nước thì phía trước nó có gợn sóng.
Thì đối với những cáo Nghiệp mà đặc biệt trước khi mà nó cho Quả nó cũng tạo ra gợn sóng. Mà gợn sóng ở đâu?
Gợn sóng trong tâm của người mà sẽ nhận Quả đó. Dầu quả lành hay là quả xấu.
Nhưng mà đương nhiên là Nghiệp đó =:
- 1 là Nghiệp đó phải đủ mạnh
- 2 là Tâm người đó phải đủ nhạy.

Nó phải có 2 cái đó. Bởi vậy mình học mình mới thấy khiếp.
Trong đời này cái gì cũng Duyên, Duyên, Duyên, Duyên… hết là vậy đó.
Phải đủ Duyên, Nghiệp đó phải đủ mạnh, Tâm người đó phải đủ nhạy thì nó mới có cái thấy điềm Nghiệp, nằm mơ thấy cái này thấy cái kia, Điềm Báo.
Lý do thứ 2 tạo ra Nghiệp, tạo ra Chiêm Bao đó là sự tác động của một nhân vật nào đó có Thần Thông như Phi Nhơn hay là đạo sĩ.
Hồi sáng tôi kể rồi, kể chuyện ông vua mà ổng sắp làm chuyện phá Phật giáo đó.
Rồi em gái của ổng là một vị tỳ kheo Ni, đắc A La Hán.
Đêm đó bả dùng Thần Thông khiến cho ổng nằm Chiêm Bao, ổng thấy ổng bị quỷ sứ đem nhúng dưới chảo dầu á, nhúng mấy lần vậy đó.
Thì buổi sáng hôm sau thì người em gái vào cung gặp ổng, nói tối hoàng huynh ngủ ngon không?
Thì ổng nói ngon sao nổi thấy nó nhúng kiểu đó làm sao mà ngủ.
Thì bả nói thế này: Ngài mới sửa soạn phá đạo là nó nhúng chứ còn nếu mà ra tay là nó ngâm luôn chứ khỏi nhúng.
Thì nhờ mà ổng vô ổng nghe vậy ổng hết hồn.
Phá đạo là sao sẵn nói luôn.
Là lúc đó Phật tịch được 200 năm.
Thì có một nhóm tỳ kheo mê danh lợi lại chống lại chư tăng truyền thống.
Mà mình muốn chống thì mình phải có chỗ chống lưng.
Thế là họ nhờ mấy đệ tử đại gia đó đem đồ quý giá vô mua chuộc ông vua để ông vua ổng đứng chống lưng cho đám mà ly khai.
Mà ông vua xích một chút nữa là ổng đã ok thì đêm đó nằm Chiêm Bao ổng thấy cái đó đó.
Cho nên sáng hôm sau ổng kêu mấy ông nội đó tới ổng nói thôi thôi trẫm chả trẫm không có nhận nữa.
Trẫm để trẫm nghiên cứu lại bên nhóm nào Thiện thì trẫm theo.
Chứ giờ chưa gì hết mà kêu trẫm theo các ngài thì trẫm không có theo.
Đó là Chiêm Bao là do tác động của người có Thần Thông dầu là Phi Nhơn hay là loài người.
Thứ ba là Chiêm Bao nó có là do gọi là Tác Động Sinh Học.
Có nghĩa là mình đói bụng nè, mình mắc tiểu nè, mình bị lạnh nè, mình bị nực nè, mình bị ngứa nè, mình bị tê tay tê chân nè, thì những cái đó nó có thể tạo ra giấc mơ.
Mình mắc tiểu mình hay thấy mình đang đi. Đó là giấc mơ duy nhất thành sự thật.
Hồi nhỏ tôi ở chùa đó mà mỗi lần mà chuông đánh á, buổi khuya đó là tôi thấy tôi đi lễ.
Lễ dâng y quýnh bon bon bon bon mà thật ra là chuông chùa. Mà mình nằm mơ mình thấy đi lễ.
Hoặc là các vị có đọc Carl Jung hoặc là Sigmund Freud thì họ cho mình biết là thế nào là Chiêm Bao.
Chiêm Bao tự nó có những cách chứ gọi là diễn dịch ngộ lắm.

Thí dụ như mình đang buồn chuyện dạy con thì mình sẽ thấy một giấc mơ gồm những hình ảnh mà nó được phóng xuất.
Phóng xuất. Nó được diễn dịch ra từ chuyện mà giận con.
Phía sau nhà mình nó bị hư, thì mình sẽ nằm, mình đang bận tâm biết thầy thợ tiền bạc làm sao ta, thì mình sẽ nằm Chiêm Bao mình sẽ thấy những mà nó tương ứng với vụ mà sửa nhà đó,
Trường hợp 1 là Điềm Báo,
Trường hợp 2 là tác động bằng thần lực.
Trường hợp 3 là Tác Động Sinh Học.
Trường hợp 4 là Ấn Tượng Tâm Lý.
Tức là nhật hữu sở tư, dạ hữu sở mộng (日有所思, 夜有所夢)
Tức là ban ngày nghĩ nhiều về cái gì thì ban đêm bèn thấy cái đó.
Và ở đây tôi nói luôn chuyện mà mình thấy mẹ chồng hay là mình thấy chồng mình về đó, theo tôi những gì tôi được biết trong thời gian tôi mấy chục năm làm thầy chùa đó, trong Giáo Lý thôi, theo Giáo Lý đi.
Chuyện mà đúng là người đó về báo chỉ có 1 phần ngàn thôi.
Bởi vì sao?
Là vì có vô số trường hợp chúng ta nằm Chiêm Bao bằng 4 điều kiện vừa nói có vô số.
Nhưng mà hạng chúng sanh mà có thể báo mộng thì rất hiếm.
Thí dụ như mình
- Sanh làm Súc Sanh thì làm sao mình về báo mộng được?
- Sanh làm loài người sao báo mộng?
- Sanh về các cõi Dục Thiên, Phạm Thiên sao về báo mộng?

Cho nên hạng duy nhất mà báo mộng cho mình đó chính là những loài nào cao hơn Súc Sanh mà thấp hơn loài người gồm có…
Thí dụ gồm có Ngạ Quỷ, A Tu La, Dạ Xoa rồi thôi.
Sẵn đây tôi nói luôn, có những cái chuyện mà ông đó ông làm nghề đồ tể đêm đó ông nằm Chiêm Bao ông thấy có 1 bà mẹ dắt 5 con tới năn nỉ ông đừng có giết.
Sáng hôm sau ông mới biết đó là con heo.
Người không học đạo cứ tưởng là con heo nó báo mộng.
Báo sao được mà báo?
Do cái Nghiệp của nó. Cái Nghiệp của nó tác động.
Do cái Nghiệp của nó tác động nó biến thành cái Điềm.
Thứ nhất là do cái Nghiệp tác động. Do cái Nghiệp của con heo nó tác động cho ổng phải nằm ổng thấy như vậy để ổng đừng có giết.
Hoặc vụ án Lệ Chi Viên mà Nguyễn Trãi Thị Lộ.
Là đêm đó nằm mơ ổng thấy có bà mẹ tới năn nỉ đừng có... Nhớ ổ rắn.
Đó, cái đó đâu phải là con rắn nó báo, không phải.
Mà do cái Nghiệp của con rắn nó khiến cho ổng phải thấy như vậy, nhưng mà nó không đủ cản thì thôi.
Không học đạo là cứ toàn là kiến thức dân gian rất là bậy.
Cái đó là do cái Nghiệp, Tiền Nghiệp của ổng cộng với cái Nghiệp của bầy rắn đó hoặc của con heo đó, nó khiến cho ổng hình thành giấc mơ đó.
Và tôi nhắc lại, chuyện mà giấc mơ mà do ai đó tác động cực hiếm, vô cùng hiếm.
Đa phần là do 2 cái 3,4 99,9% là do cái 3,4.
Trường Hợp 1 là do biến động về sinh học: trời lạnh, trời nực, tê tay đó.
Trường Hợp 2 là do Ấn Tượng Tâm Lý. Mình cứ nghĩ hoài là mình sẽ thấy.
Mà cứ gặp thầy bà cứ bày cái đó là ma quỷ ba má, mà nhất là Việt Nam mình vui lắm, mình có niềm tin vui lắm.
Đó là hễ chết là đều về âm phủ hết.
Và ở đó là ông bà đoàn tụ con cháu có chuyện gì thì….
Thật ra là theo trong kinh điển Nam Truyền đã mất rồi là biền biệt sơn khê, cố nhân đi bao giờ mới về.

Cơ hội mà mình gặp lại nhau cực hiếm là vì sao?
Là vì mình phải có những điểm tương đồng mới gặp được nhau.
4 điểm tương đồng:
Thứ 1 là Chánh Tín tương đồng hoặc là Tà Tín tương đồng.
- Tức là cả 2 đều về niềm tin là phải tương đồng.
- Chánh Tín là niềm tin có trí tuệ.
- Tà Tín là niềm tin không có Trí Tuệ.

Thứ 2 là Bố Thí tương đồng hay là Bủn Xỉn tương đồng.
- Là khả năng phước Bố Thí mình nó phải tương đồng mới gặp nhau.
- Hoặc là bủn xỉn phải ngang nhau mới gặp nhau, để cùng sống cảnh khó nghèo.

Thứ ba là phải có Giới Hạnh tương đồng hoặc Vô Đạo Đức tương đồng.
- Giới tức là đức hạnh nói chung.
- Nhiều người Phật Tử bị cái bệnh nặng lắm. Cứ ăn rồi ôm sách, ôm kinh như là con nít vậy đó. Con nít ngậm núm cao su vậy đó.
- Cứ nghe nói Giới cứ nhớ số 5 số 8 không à. Không phải.
- Thân nghiệp, khẩu nghiệp, ý nghiệp mà được kiểm soát thì gọi là Giới.
- Chứ còn ăn mà cứ ôm số 5, số 8 mà Giới gì mà 5, 8 nghèo vậy, Giới đâu có nghèo dữ thần vậy. Ngoài 5, 8 mà chẳng qua 5 8 là mấy cái cụ thể.

Như vậy là
- Niềm tin gồm có Chánh Tín hay là Tà Tín tương đồng.
- Bố Thí hay là bủn xỉn tương đồng.
- Thứ ba là giới hạnh hoặc vô đạo đức tương đồng.

Thứ tư là Trí Tuệ hay là Si Mê tương đồng.
Thì 4 cái này nó tương đồng nè thì mới gặp lại nhau.
Mà các vị có biết 4 này nó tương đồng chưa đủ.
Nói vậy thôi chứ nó còn 1 chuyện nữa.
Tiền Nghiệp ngoài ra làm sao giống nhau được? Tiền Nghiệp ngoài ra.
- Kiếp này tôi đặt cái code của kiếp này là kiếp A1.
- Nhưng mà trước kiếp cái A1 này á là trong vô lượng kiếp quá khứ là tôi có quá trời Nghiệp khác quý vị.
- Cho nên trong kiếp A1 này nè, tôi với các vị giả định là giống nhau đi.
- Nhưng mà còn có A3, A8, N6, F7 đó, mấy cái đó nữa thì làm sao mà mình có cơ hội gặp nhau.

Cho nên cơ hội gặp nhau rất khó.
Dạ thưa sư ví dụ như trong bài kinh Kinh Bahiya người Phạm Thiên mà bạn của Bàhiya cho ổng biết rằng:
“Rồi một Thiên nhân, trước là bà con huyết thống với Bàhiya Dàruciriya, vì lòng từ mẫn, vì muốn lợi ích, với tâm của mình biết tâm tư của Bàhiya Dàruciriya, đi đến Bàhiya Dàruciriya và nói như sau:
- Này Bàhiya. Ông không phải là A-la-hán hay đang đi trên con đường A-la-hán. Ông không có đạo lộ ấy, với đạo lộ này Ông có thể trở thành A-la-hán hay đang đi trên con đường đưa đến A-la-hán.”
Dạ thì vị đó có phải là trường hợp thứ hai không ạ?
Dạ trường hợp báo mộng là sự tác động của một bậc nhân vật Thần Thông.
No cái đó không phải nằm chiêm bao, thấy thiệt bên ngoài.
Chết bã coi kinh lộn rồi.
Thấy bên ngoài, đâu phải Chiêm Bao.
Có 2 trường hợp.
- Một là mình có khả năng nhìn thấy.
- Hai là Phạm Thiên hiện thô tướng cho mình thấy.

Thí dụ như Phi Nhơn có trường hợp là cô phải có Thiên Nhãn cô mới thấy.
Còn trường hợp thứ hai là cô không có nhưng mà nó hiện thô tướng, xõa tóc, mặc áo dài, mặt tái mét, mép dính máu là cái đó là do nó hiện ra cho cô thấy.
Có muốn thấy không?
Đằng sau nhà thờ đó. Thì hên xui.